

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 1374

Doknr.
671526

Dato
07-03-2023

Folketingets socialudvalg har d. 7. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 88 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 88:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil iværksætte for at sikre, at der ikke fortsat vokser danske børn op i det tidligere Faderhuset? Der henvises til artikelseerien "På sporet af Faderhuset" bragt i Jyllands-Posten fra d. 5. februar 2023."

Svar:

Det ligger mig på sinde, at de rette myndigheder gør alt, hvad der er muligt for at beskytte børn i en situation, som den der beskrives i artikelseerien "På sporet af Faderhuset" bragt i Jyllands-Posten fra d. 5. februar 2023.

Jeg kan oplyse, at serviceloven indeholder regler, der har til hensigt at opspore børn, der vokser op under forhold, der kan være til skade for deres sundhed og udvikling. Dertil giver Haagerbørnebeskyttelseskonventionen muligheder for at samarbejde med andre stater i sager, hvis danske børn flytter til et andet konventionsland (se bilag 1). Der er således et regelsæt til beskyttelse af børn i sådanne situationer.

Når børn og unge opholder sig lovligt i Danmark har de ret til støtte efter servicelovens bestemmelser, og denne indeholder flere bestemmelser, der forpligter kommunerne til at opspore børn og unge, der vokser op i miljøer, der er til skade for deres unges sundhed og udvikling.

Først kan jeg oplyse, at servicelovens § 146 rummer en tilsynsforpligtelse for kommunen og dermed en pligt for kommunen til at interessere sig for de forhold, der har betydning for børn og unges vilkår. Tilsynspligten efter servicelovens § 146, stk. 1, er fortrinsvis af generel karakter og omfatter alle forhold, der har betydning for vordende forældres samt børn og unges livsbetingelser i lokalområdet.

Hertil kommer § 146, stk. 2, som indeholder en kommunal tilsynspligt af en mere konkret karakter, idet kommunen specielt bør være opmærksom på omstændigheder, der giver grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år har behov for støtte. Dette tilsyn bør føres på en sådan måde, at der kan sættes ind med en tidlig indsats i de tilfælde, hvor et barn eller en ung må formodes at have behov for særlig hjælp og støtte, herunder også som følge af

nedsat funktionsevne. Tilsynsforpligtelsen efter § 146 gælder alle børn i kommunen og dermed også børn uden lovligt ophold.

Dernæst bidrager underretningspligten efter servicelovens §§ 152-154 til, at kommunen får kendskab til, når et barn kan have behov for særlig støtte. Af servicelovens § 152 følger en mellemkommunal underretningspligt, af § 153 følger en skærpet underretningspligt for personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, og af § 154 følger en generel underretningspligt for alle voksne.

§ 152 betyder, at hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller vordende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune, og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de vordende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter fødslen, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom.

§ 153 betyder, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv har pligt til at underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, bl.a. at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte.

Derudover har enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung lever under forhold, der bringer dets sundhed og udvikling i fare, jf. § 154, pligt til at underrette kommunen. En underretning kan således både indgives af fag- og privatpersoner.

Når kommunen modtager en underretning skal den sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af underretningen. Senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning skal det vurderes, om barnets eller den unges sundhed eller trivsel er i fare, og om der er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger, jf. servicelovens § 155 stk. 1 og stk. 2.

Hvis kommunen får kendskab til, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunen udarbejde en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50. Det gælder eksempelvis, når der er tale om anbringelser med eller uden samtykke.

Hvis en familie flytter til udlandet med deres børn, mindskes de danske myndighedernes handlerum betydeligt i forhold til at kunne iværksætte foranstaltninger for barnet eller den unge. Der er dog nogle muligheder gennem Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, som Danmark har inkorporeret. Denne indeholder forskellige muligheder for samarbejde mellem lande i sager om beskyttelse af børn i internationale situationer, herunder anmodning om iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger som fx frivillige og tvangsmæssige anbringelser, undersøgelser af barnets forhold samt mulighed for at sende underretninger til udlandet.

Sammenfattende giver lovgivningen redskaber til at opdage og sætte ind, hvis et barn eller ung lever under forhold, der bringer barnets eller den unges sundhed og udvikling i fare. Det gælder særligt, når familien bor i Danmark, men der er nogle muligheder, når familier flytter ud af landet. Jeg er generelt optaget af, at de rette myndigheder handler, når børn og unge har behov for særlig støtte, og at de bruger de samarbejds muligheder, der foreligger.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:
Bilag 1. – Baggrund om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen